

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag
om ändring av 10 a och 11 § patientskadelagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att patientskadelagen skall ändras. Syftet med propositionen är att revidera lagstiftningen om patientskadenämnden så att den till sin författningsnivå och sitt innehåll motsvarar de nuvarande lagstiftningsprinciperna samt bestämmelserna i den nya grundlagen. Ändringarna klargör nämndens ställning och de förfaranden som bör tillämpas i dess verksamhet.

Patientförsäkringsföreningens namn har ändrats till Patientförsäkringscentralen. Av denna orsak föreslås att de revideringar som föranleds av namnändringen görs i paragrafen om ersättningsförhöjning.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Bestämmelser om patientskadenämnden finns i 11 § patientskadelagen (585/1986). Därtill finns bestämmelser om patientskadenämndens sammansättning, medlemmarnas behörighetsvillkor samt om förvaltningens och verksamhetens organisation i förordningen om patientskadenämnden (1488/1993). Bestämmelsen om övervakningen av nämndens verksamhet finns i 11 § 3 mom., enligt vilket Försäkringsinspektionen fastställer nämndens budget. I förordningen finns dessutom närmare bestämmelser bland annat om skyldigheten att tillställa bokslut och revisionsberättelse till Försäkringsinspektionen samt om Försäkringsinspektionens uppgift att fastställa nämndens arbetsordning.

Patientskadenämnden fungerar som sakkunnigorgan i patientskadeärenden. Nämndens uppgift är att ge rekommendatio-

ner om hur ersättning av patientskador skall avgöras. På basis av 11 § 1 mom. skall nämnden sträva efter att i sitt arbete förenhetliga ersättningspraxis vid patientskador.

Nämnden kan också vid behov ge allmänna tillämpningsrekommendationer i ersättningsärenden enligt patientskadelagen. Nämnden innehar en viktig ställning i det lagstadgade försäkringssystemet som är baserat på patientskadelagen. Nämndens rekommendationer inverkar i betydande mån på nivån på de ersättningar som betalas på grund av patientskador och berörs också av de enskilda skadades förmåner.

Enligt 11 § 1 mom. patientskadelagen tillsetts patientskadenämnden av statsrådet. Nämnden fungerar inte i direkt anslutning till någon offentlig sammanslutning eller privaträttslig sammanslutning. Nämnden kan således inte anses vara en statlig myndighet. Dess verksamhet har inte heller ordnats inom ramen för någon av rättsordningen känd

privaträttslig sammanslutning eller stiftelse. Av dessa orsaker har nämndens rättsliga karaktär förblivit oklar. I patientskadenämndens verksamhet och befattningsbeskrivning finns dock vissa drag som gör att nämnden kan anses vara ett indirekt statsförvaltningsorgan. Det mest anmärkningsvärda av dessa är att nämndens medlemmar utses av statsrådet. Dessutom är nämndens uppgifter förknippade med verkställigheten av det lagstadgade patientförsäkringssystemet. Nämndens behörighet är dessutom ovanligt omfattande.

Enligt 124 § grundlagen (731/1999), som trädde i kraft i början av mars detta år, kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig förvaltning av uppgifterna och inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får dock ges endast myndigheter. Riksdagens grundlagsutskott har redan i sin tidigare utlåtandepraxis ansett att i Finland kan offentliga uppgifter och offentlig makt begränsat och om villkoren som utskottet förordnat uppfylls anförtros andra än tjänstemän. Utskottet har härvid förutsatt att tillräckligt detaljerade bestämmelser ges för uppgifternas förvaltning och förfarandet som skall tillämpas, för att rättskyddssynpunkterna skall tas i beaktande och att personerna som utför offentliga uppgifter omfattas av straffrättsligt tjänsteansvar.

För att säkerställa att principerna för god förvaltning följs föreslås det bestämmelser om att patientskadenämnden vid behandling av ärenden måste följa bestämmelserna i 1—13 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) samt språklagen (148/1922) och lagen om användningen av samiska hos myndigheter (516/1991). Därtill föreslås det att nämndens medlemmar och andra personer som sköter nämndens uppgifter skall handla under tjänsteansvar. I nämndens verksamhet skall lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) tillämpas, om inte något annat särskilt bestäms i någon annan lag. I nämndens verksamhet tillämpas också personuppgiftslagen (523/1999), om inte annat bestäms någon annanstans i lag, samt arkivlagen (831/1994).

På grund av oklarheten gällande patient-

skadenämndens juridiska karaktär är det problematiskt att definiera nämndens rätts- och rättshandlingsförmåga. Ett för rättsordningen okänt organ kan anses sakna rätts- och rättshandlingsförmåga, om det inte bestämts särskilt om saken. Nämnden borde dock själv kunna använda sin talerätt i ärenden som berör den. Av denna orsak borde centrala omständigheter gällande organets juridiska karaktär ordnas genom reglering på lagnivå. Enligt förslaget tas en bestämmelse in i lagen enligt vilken nämnden kan förvärva rättigheter och ingå förbindelser samt söka, kära och svara i domstolar och hos andra myndigheter.

Enligt de nuvarande bestämmelserna i patientskadelagen och förordningen om patientskadenämnden fastställer Försäkringsinspektionen nämndens budget, får till behandling uppgifter om nämndens ekonomiska situation och fastställer nämndens arbetsordning. Försäkringsinspektionen övervakar inte på något annat sätt nämndens verksamhet. I 19 § i den nämnda förordningen fanns tidigare en bestämmelse, enligt vilken övervakningen av nämnden hörde till social- och hälsovårdsministeriet. Då försäkringsövervakningsuppgifterna från och med den 1 april 1999 övergick från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen slopades bestämmelsen om nämndens övervakning genom en förordning (581/1999) som gavs den 7 maj 1999. I föreliggande förslag föreslås det att en särskild bestämmelse om övervakning fogas till 11 § patientskadelagen, enligt vilken patientskadenämndens verksamhet övervakas av Försäkringsinspektionen. Dessutom föreslås det att preciseringar görs i paragrafen i bestämmelsen om myndigheternas skyldighet att ge nämnden den handräckning som den behöver för att sköta sina uppgifter.

Bemyndigande att utfärda förordning i den nuvarande förordningen om patientskadenämnden har baserats på 11 § 2 mom. patientskadelagen, med stöd av vilken patientskadenämndens sammansättning kan bestämmas, och på paragrafens 3 mom., med stöd av vilken betalningen av kostnaderna för nämndens verksamhet bestäms. Med stöd av bestämmelsen om bemyndigande i 15 § lagen kan endast bestämmelser nödvändiga för lagens verkställighet ges. Enligt 80 § i den nya grundlagen skall bemyndigande att utfärda förordningar baseras på en särskild bestämmelse i lagen. För att regleringen gäl-

lande patientskadenämnden på förordningsnivå skall vara ändamålsenlig ur grundlagens synpunkt, borde det nuvarande myndigandet att utfärda förordning i 11 § 2 mom. patientskadelagen utvidgas så att man genom förordning kunde bestämma också behörighetsvillkoren för nämndens medlemmar. På motsvarande sätt föreslås det att bestämmelser vad gäller ordnandet av nämndens förvaltning och verksamhet fogas till lagen.

Patientförsäkringsföreningens namn har från och med den 1 maj 1999 ändrats till Patientförsäkringscentralen. Av denna orsak föreslås det att revideringar som föranleds av namnändringen görs i paragrafen om ersättningsförhöjning. Det föreslås också att vissa sådana bestämmelser fogas till lagen som för tillfället finns i förordningen om patientskadenämnden, men som vad nivån beträffar bör anses höra hemma i lagen. Dessutom föreslås det att vissa mindre innehållsliga ändringar görs i lagen.

2. Propositionens mål

Syftet med propositionen är att revidera lagstiftningen om patientskadenämnden så att den till sin författningsnivå och sitt innehåll motsvarar de nuvarande lagstiftningsprinciperna samt bestämmelserna i den nya

grundlagen som trädde i kraft den 1 mars 2000.

3. Propositionens verkningar

Propositionen har inga organisatoriska och inga betydande ekonomiska verkningar. Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen övervaka Patientskadenämndens verksamhet och de kostnader som orsakas av detta skall tas ut av nämnden som försäkringsinspektionsavgift på basis av 1 a § 1 mom. 10 punkten lagen om bestridande av kostnader-na för försäkringsinspektionen (947/1944).

Andringarna klargör nämndens ställning och de förfaranden som bör tillämpas i dess verksamhet.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. I samband med beredningen av ärendet har Rättsskyddscentralen för hälsovården, Läke-medelsverket, patientskadenämnden, Patientförsäkringscentralen samt olika organisationer inom hälsovårdssektorn hörts. Därtill har justitieministeriet och Försäkringsinspektionen gett utlåtanden i saken.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

10 a §. Patientförsäkringsföreningens namn har genom lag 87/1999 ändrats, från och med den 1 maj 1999, till Patientförsäkringscentralen. Det föreslås att de revideringar som föranleds av namnändringen görs i paragrafen.

11 §. Innehållet i paragrafens 1 mom. motsvarar innehållet i det nuvarande 1 mom. förutom vad gäller den första satsen i det nuvarande 1 mom., som till sitt sakinnehåll flyttas till början av det föreslagna 2 mom. I momentet föreslås därtill en bestämmelse enligt vilken nämnden skall ha rätt att behandla ersättningsärendet också gällande grunden för ersättning även i fall där nämndens rekommendation om hur ärendet skall avgöras begärs endast gällande ersättningens storlek. Enligt bestämmelsen ges nämnden exceptionell behörighet att ingripa i sökandens, som begär utlåtande eller rekommendationer om hur ärendets skall avgöras, rätt att självständigt bestämma de omständigheter under vilka nämndens utlåtande eller rekommendation om hur ärendet skall avgöras begärs. För att ändå uppnå en så stor enhetlighet som möjligt i ersättningspraxis finns det grundad anledning för att nämnden skall ha möjlighet att försäkra sig om att man iakttar en enhetlig praxis också gällande grunderna för ersättning i de nämnda fallen.

Det föreslagna 2 mom. innefattar bestämmelser om tillsättandet av patientskadenämnden samt om utnämmandet av en medlem eller en suppleant i stället för en medlem som avgår eller avlider under mandatperioden. Motsvarande bestämmelser finns i 4 § i den gällande förordningen om patientskadenämnden (1488/1993), från vilken de föreslås bli flyttade till lagen. Därutöver skulle det i momentet finnas en motsvarande bestämmelse om befogenhet som i det nuvarande 2 mom., dock så preciserad att, utöver nämndens sammansättning, också medlemmarnas behörighetsvillkor bestäms genom förordning.

I tredje mom. föreslås en bestämmelse om att nämndens medlemmar handlar under

tjänsteansvar. Tjänsteansvaret skall gälla också andra personer som sköter nämndens uppgifter. För att säkerställa god förvaltning innehåller momentet dessutom bestämmelser om att nämnden vid behandling av ärenden måste följa bestämmelserna i 1—13 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) samt språklagen (148/1922) och lagen om användningen av samiska hos myndigheter (516/1991). Det föreslås att närmare bestämmelser om ordnandet av nämndens förvaltning och verksamhet utfärdas genom förordning.

Bestämmelser om patientskadenämndens rätts- och rättshandlingsförmåga föreslås i paragrafens 4 mom. Nämnden kan enligt förslaget förvärva rättigheter och ingå förbindelser samt söka, kära och svara i domstolar och hos andra myndigheter. Målet med momentet är att nämnden skall vara en självständig juridisk person med tillhörande rättigheter och skyldigheter. Dessutom finns det en bestämmelse i momentet om hur rätten att företräda nämnden och teckna dess namn bestäms. Nämnden är skyldig att anmäla namnen på de personer som innehar nämnda rättigheter till Försäkringsinspektionen. Nämndens hemort föreslås också bli inskriven i lagen.

Bestämmelserna i det nuvarande 3 mom., som gäller ersättning för kostnader förorsakade av nämndens verksamhet, föreslås bli flyttade till det nya 5 mom.

Det föreslås att en bestämmelse om att nämndens verksamhet övervakas av Försäkringsinspektionen skall tas in i det nya 6 mom. Kostnaderna för övervakningen av nämnden skulle på basis av 5 mom. betalas av Patientförsäkringscentralens medel.

I 22 § förordningen om patientskadenämnden finns en bestämmelse om myndighetens skyldighet att ge nämnden den handräckning som den behöver för att sköta sina uppgifter. Den nuvarande, till sin natur allmänna bestämmelsen föreslås bli flyttad till lagens nya 11 § 7 mom., så ändrad att skyldigheten att ge handräckning begränsas till Rättsskyddscentralen för hälsovården och länsstyrelserna.

2. Närmare bestämmelser

På grund av förslaget till ändring måste betydande ändringar göras i förordningen om patientskadenämnden (585/1986). Av denna orsak vore det ändamålsenligt att upphäva den nämnda förordningen i dess helhet och ge en ny förordning om patientskadenämnden.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 10 a och 11 § patientskadlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i patientskadlagen av den 25 juli 1986 (585/1986) 10 a och 11 §, dessa lagrum sådana de lyder, 10 a § i lag 973/1993, 326/1995 och 1212/1998 samt 11 § i nämnda lag 973/1993 samt i lag 879/1998 och 87/1999, som följer:

10 a §

Ersättningsförhöjning

Fördröjs utbetalningen av ersättning som avses i denna lag, skall Patientförsäkringscentralen betala den fördröjda ersättningen förhöjd för dröjsmålstiden. Förhöjningen per år följer den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen. Skyldigheten att betala ersättningen förhöjd gäller dock inte prestationer som grundar sig på samordning eller regressrätt mellan försäkrings- eller pensionsanstalter som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet.

En förhöjning enligt 1 mom. skall räknas ut för varje dag av dröjsmålstiden. Den räknas dock inte ut för en tid om tre månader från utgången av den kalendermånad då den skadelidande hos Patientförsäkringscentralen framställt sina krav samt en sådan utredning om ersättningsens grund och belopp som skäliken kan krävas av honom med beaktande även av centralens möjligheter att skaffa utredning. För en ersättningsrat som med stöd av ett och samma beslut skall betalas senare räknas dock förhöjningen från förfallodagen.

Beror det av den skadelidande att ersättning inte kunnat utbetalas i rätt tid, är Patientförsäkringscentralen inte skyldig att betala ersättningen förhöjd för längre tid än från den dag då hindret, enligt vad centralen känner till, har upphört. Om betalningen av ersättningen fördröjs till följd av en bestämmelse i lag eller på grund av avbrott i den allmänna samfärdseln eller i den allmänna betalningsrörelsen eller av något annat liknande oöverstigligt hinder, är centralen inte skyldig att betala ersättningen förhöjd för den dröjsmålstid som beror på detta hinder.

Ersättningsförhöjningar som understiger fyra euro betalas inte ut. Beloppet justeras årligen enligt det löneindextal som nämns i 9 § lagen om pension för arbetstagare (395/1961). Det justerade beloppet avrundas

till närmaste tio cent.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar vid behov anvisningar till Patientförsäkringscentralen om tillämpningen av denna paragraf.

11 §

Patientskadenämnden

Patientskadenämnden har till uppgift att på begäran av en ersättningssökande, Patientförsäkringscentralen, den som idkar hälso- och sjukvård eller en försäkringsanstalt som med stöd av 9 a § yrkar på specificering av ersättningar ge rekommendationer om hur ett ersättningsärende skall avgöras samt på begäran av en domstol eller en part ge utlåtande i ett ersättningsärende som behandlas vid domstolen. Patientskadenämnden får behandla ersättningsärendet också gällande grunden för ersättning även då rekommendation om hur ärendet skall avgöras begärs endast gällande ersättningsens storlek. Nämnden skall särskilt sträva efter att förenhetliga ersättningspraxis vid patientskador. Nämnden kan vid behov ge försäkringsgivarna allmänna tillämpningsrekommendationer i ersättningsärenden enligt denna lag.

Statsrådet tillsätter patientskadenämnden för tre år i sänder och utser en av medlemmarna till ordförande och två till vice ordförande. Om en medlem eller en suppleant avgår eller avlider under mandatperioden, skall social- och hälsovårdsministeriet utse en ny medlem eller suppleant i hans eller hennes ställe för den återstående mandatperioden. Bestämmelser om patientskadenämndens sammansättning och medlemmars behörighetsvillkor utfärdas genom förordning av statsrådet.

Nämndens medlemmar och andra personer som sköter nämndens uppgifter handlar under tjänsteansvar. Vid behandlingen av ärenden i nämnden iakttas bestämmelserna i 1—13 § lagen om förvalt-

ningsförfarande (598/1982) samt språklagen (148/1922) och lagen om användning av samiska hos myndigheter (516/1991). Närmare bestämmelser om nämndens sammansättning, förvaltning och organiseringen av verksamheten utfärdas genom förordning av statsrådet.

Patientskadenämnden kan i sitt namn förvärva rättigheter och ingå förbindelser samt söka, kära och svara i domstolar och hos andra myndigheter. Nämndens plenum bestämmer vem som har rätt att företräda nämnden och teckna dess namn. Nämnden skall meddela dessa personers namn och hemort till Försäkringsinspektionen, som på begäran utfärdar intyg över vem som har rätt att företräda nämnden och teckna dess namn. Nämndens hemort är Helsingfors.

Kostnaderna för patientskadenämndens verksamhet betalas, så som närmare bestäms genom förordning av statsrådet, av Patientförsäkringscentralens medel enligt nämndens budget, som årligen fastställs av Försäkringsinspektionen.

Patientskadenämndens verksamhet övervakas av Försäkringsinspektionen.

Rättsskyddscentralen för hälsovården och länsstyrelserna är skyldiga att ge patientskadenämnden den handräckning som nämnden behöver för att sköta sina uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 2000.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 12 maj 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Lag

om ändring av 10 a och 11 § patientskadelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i patientskadelagen av den 25 juli 1986 (585/1986) 10 a och 11 §, dessa lagrum sådana de lyder, 10 a § i lag 973/1993, 326/1995 och 1212/1998 samt 11 § i nämnda lag 973/1993 samt i lag 879/1998 och 87/1999, som följer:

Gällande lydelse

10 a §

Ersättningsförhöjning

Fördröjs utbetalningen av ersättning som avses i denna lag, skall patientförsäkringsföreningen betala den fördröjda ersättningen förhöjd för dröjsmålstiden. Förhöjningen per år följer den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen. Skyldigheten att betala ersättningen förhöjd gäller dock inte prestationer som grundar sig på samordning eller regressrätt mellan försäkrings- eller pensionsanstalter som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet.

En förhöjning enligt 1 mom. skall räknas ut för varje dag av dröjsmålstiden, dock inte för tiden innan tre månader förflutit från utgången av den kalendermånad då den skadelidande hos patientförsäkringsföreningen framställt sina krav samt en sådan utredning om ersättningens grund och belopp som skäligen kan krävas av honom med beaktande även av patientförsäkringsföreningens möjligheter att skaffa utredning. För en ersättningsrat som med stöd av ett och samma beslut skall betalas senare räknas dock förhöjningen från förfallodagen.

Beror det av den skadelidande att ersättning inte kunnat utbetalas i rätt tid, är föreningen inte skyldig att betala ersättningen förhöjd för längre tid än från den dag då hindret, enligt vad föreningen känner till, har upphört. Om betalningen av ersättningen fördröjs till följd av stadgande i lag eller på grund av avbrott i den allmänna samfärdseln eller i den allmänna betalningsrörelsen eller av något annat liknande oöverstigligt hinder, är föreningen inte skyldig att betala ersättningen förhöjd för den dröjsmålstid som beror på detta hinder.

Ersättningsförhöjningar som understiger fyra euro skall inte betalas. Beloppet justeras

Föreslagen lydelse

10 a §

Ersättningsförhöjning

Fördröjs utbetalningen av ersättning som avses i denna lag, skall *Patientförsäkringscentralen* betala den fördröjda ersättningen förhöjd för dröjsmålstiden. Förhöjningen per år följer den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen. Skyldigheten att betala ersättningen förhöjd gäller dock inte prestationer som grundar sig på samordning eller regressrätt mellan försäkrings- eller pensionsanstalter som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet.

En förhöjning enligt 1 mom. skall räknas ut för varje dag av dröjsmålstiden. *Den räknas dock inte ut för en tid om tre månader från utgången av den kalendermånad då den skadelidande hos Patientförsäkringscentralen framställt sina krav samt en sådan utredning om ersättningens grund och belopp som skäligen kan krävas av honom med beaktande även av centralens möjligheter att skaffa utredning.* För en ersättningsrat som med stöd av ett och samma beslut skall betalas senare räknas dock förhöjningen från förfallodagen.

Beror det av den skadelidande att ersättning inte kunnat utbetalas i rätt tid, är *Patientförsäkringscentralen* inte skyldig att betala ersättningen förhöjd för längre tid än från den dag då hindret, enligt vad *centralen* känner till, har upphört. Om betalningen av ersättningen fördröjs till följd av *en bestämelse* i lag eller på grund av avbrott i den allmänna samfärdseln eller i den allmänna betalningsrörelsen eller av något annat liknande oöverstigligt hinder, är *centralen* inte skyldig att betala ersättningen förhöjd för den dröjsmålstid som beror på detta hinder.

Ersättningsförhöjningar som understiger fyra euro betalas inte ut. Beloppet justeras

Gällande lydelse

årligen enligt det löneindextal som nämns i 9 § lagen om pension för arbetstagare. Det justerade beloppet avrundas till närmaste tio cent.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar vid behov anvisningar till föreningen om tillämpningen av denna paragraf.

11 §

Patientskadenämnden

Sakkunnigorgan i patientförsäkringsfrågor är patientskadenämnden som tillsätts av statsrådet för tre år i sänder. Nämnden har till uppgift att på begäran av en ersättningssökande, Patientförsäkringscentralen, den som idkar hälso- och sjukvård eller en försäkringsanstalt som med stöd av 9 a § yrkar på specificering av ersättningar ge rekommendationer om hur ett ersättningsärende skall avgöras samt på begäran av en domstol eller en part ge utlåtande i ett ersättningsärende som behandlas vid domstolen. Nämnden skall särskilt sträva efter att förenhetliga ersättningspraxis vid patientskador. Nämnden kan vid behov även ge allmänna tillämpningsrekommendationer i ersättningsärenden enligt denna lag.

Om patientskadenämndens sammansättning stadgas genom förordning.

Föreslagen lydelse

årligen enligt det löneindextal som nämns i 9 § lagen om pension för arbetstagare (395/1961). Det justerade beloppet avrundas till närmaste tio cent.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar vid behov anvisningar till *Patientförsäkringscentralen* om tillämpningen av denna paragraf.

11 §

Patientskadenämnden

Patientskadenämnden har till uppgift att på begäran av en ersättningssökande, Patientförsäkringscentralen, den som idkar hälso- och sjukvård eller en försäkringsanstalt som med stöd av 9 a § yrkar på specificering av ersättningar ge rekommendationer om hur ett ersättningsärende skall avgöras samt på begäran av en domstol eller en part ge utlåtande i ett ersättningsärende som behandlas vid domstolen. Patientskadenämnden får behandla ersättningsärendet också gällande grunden för ersättning även då rekommendation om hur ärendet skall avgöras begärs endast gällande ersättningens storlek. Nämnden skall särskilt sträva efter att förenhetliga ersättningspraxis vid patientskador. Nämnden kan vid behov ge försäkringsgivarna allmänna tillämpningsrekommendationer i ersättningsärenden enligt denna lag.

Statsrådet tillsätter patientskadenämnden för tre år i sänder och utser en av medlemmarna till ordförande och två till vice ordförande. Om en medlem eller en suppleant avgår eller avlider under mandatperioden, skall social- och hälsovårdsministeriet utse en ny medlem eller suppleant i hans eller hennes ställe för den återstående mandatperioden. Bestämmelser om patientskadenämndens sammansättning och medlemmars behörighetsvillkor utfärdas genom förordning av statsrådet.

Nämndens medlemmar och andra personer som sköter nämndens uppgifter handlar under tjänsteansvar. Vid behandlingen av ärenden i nämnden iakttas bestämmelserna i 1—13 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) samt språklagen (148/1922) och lagen om användning av samiska hos myndigheter (516/1991). När-

Gällande lydelse

Kostnaderna för patientskadenämndens verksamhet betalas, så som närmare bestäms genom förordning, av patientförsäkringscentralens medel enligt nämndens budget, som årligen fastställs av Försäkringsinspektionen.

Föreslagen lydelse

mare bestämmelser om nämndens sammansättning, förvaltning och organiseringen av verksamheten utfärdas genom förordning av statsrådet.

Patientskadenämnden kan i sitt namn förvärva rättigheter och ingå förbindelser samt söka, kära och svara i domstolar och hos andra myndigheter. Nämndens plenum bestämmer vem som har rätt att företräda nämnden och teckna dess namn. Nämnden skall meddela dessa personers namn och hemort till Försäkringsinspektionen, som på begäran utfärdar intyg över vem som har rätt att företräda nämnden och teckna dess namn. Nämndens hemort är Helsingfors.

Kostnaderna för patientskadenämndens verksamhet betalas, så som närmare bestäms genom förordning av statsrådet, av Patientförsäkringscentralens medel enligt nämndens budget, som årligen fastställs av Försäkringsinspektionen.

Patientskadenämndens verksamhet övervakas av Försäkringsinspektionen.

Rättsskyddscentralen för hälsovården och länsstyrelserna är skyldiga att ge patientskadenämnden den handräckning som nämnden behöver för att sköta sina uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 2000.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.